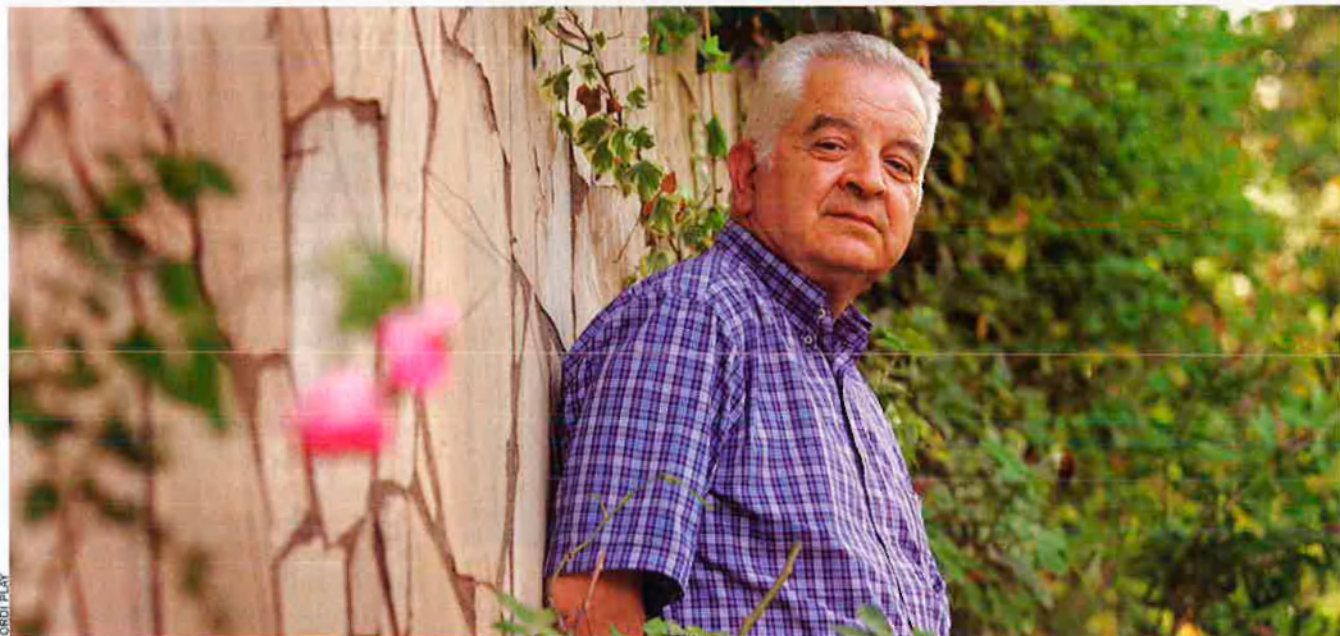

“Hi ha qui no perdona a Laporta haver acabat amb els seus negocis”

Borja de Riquer (Barcelona, 1945) és membre del Consell Assessor de la Fundació Futbol Club Barcelona, un òrgan no vinculant que debat les iniciatives que impulsa aquesta entitat. Riquer, que és catedràtic d'Història Contemporània a la UAB, dóna el seu punt de vista sobre la moció de censura presentada contra el president del Barça, Joan Laporta.

Creieu que hi havia motius suficients per a una moció de censura contra Joan Laporta?

—No, però evidentment ha estat un vot de càstig del qual cal analitzar les causes. Algunes són de forma, com alguns gestos, a vegades prepotents, que ha tingut el president i que no li han reportat bona imatge; però altres són de fons, com el fet que la Junta de Joan Laporta sigui diferent de les anteriors. Aquesta Junta es caracteritza per la seva joventut i independència respecte als grups de pressió econòmics, mediàtics i polítics. L'expresident Josep Lluís Núñez, per

exemple, es cuidava prou bé de tenir representants a la Junta de tots els partits polítics, els diaris i els grups amb interessos econòmics. Una junta independent no ha estat benvista per tots els qui creuen que el Barça ha de comptar amb ells o, pitjor, que ells han de ser dins del Barça. L'actitud dels grups Prisa i Godó respecte a la Junta de Laporta no es pot entendre sense tenir en compte els interessos econòmics que aquests dos grups creuen tenir sobre el Barça.

—Hi ha gent que ha perdut diners per culpa d'aquesta Junta?

—Hi ha gent que tenia tractes de favor amb juntes anteriors que ha

perdut diners; individus que han fet molt negoci amb el Barça, com a intermediaris, comissionistes i altres. Aquesta gent no perdona a Laporta haver acabat amb els seus negocis. Penso que la Junta ha estat excessivament prudent a l'hora d'amagar la molta porqueria que es va trobar dins del Barça ara fa cinc anys.

—Amb quina mena de coses es van trobar?

—Per exemple, contractes publicitaris mal negociats de la Junta anterior, com és el cas del que es va signar amb Nike quan Sandro Rossell n'era el delegat; un acord que va ser molt dolent per als interessos del Barça,

si ho comparem amb els que aquesta empresa tenia amb equips anglesos.

—**Creieu que el catalanisme de Laporta fa nosa a algú?**

—Hi ha diversos corrents ideològics que no veuen amb gaire bons ulls la proposta catalanista de Laporta. Tot i que no s'atreveixen a dir-ho de forma explícita, han fet córrer que cal treure els nacionalistes del Barça. El fet que hi hagi un president que tingui sensibilitat i projecte de país, així com internacional, com ho demostra l'acord amb Unicef, fa que certs sectors ho considerin perillós.

—**En general, la premsa ha dit que la "massa social" del Barça s'ha pronunciat contra Laporta. Hi està d'acord, tenint en compte que en la moció de censura només va votar un 30 % del cens?**

—Això de la massa social és un tema molt complex; és una massa molt emotiva, amb un sentiment que es mou a rampells, que passa fàcilment del seny a la rauxa. Ara bé, tot i que la votació no ha sigut majoritària, sí que ha sigut molt alta i no es pot minimitzar que una tercera part del cens ha censurat majoritàriament la directiva. No es pot interpretar que significa l'abstencionisme. Per tant, crec que els directius han de prendre resolucions respecte al que ha passat, des del president fins a la Junta.

—**Què us sembla que Laporta ha decidit no dimitir?**

—La meua opinió és que el president està molt tocat i que hauria d'haver dimitit, i molt més davant de l'exigència de més de la meitat dels membres de la Junta. Penso que no és una bona solució remetre-ho tot a l'assemblea de compromissaris, que esdevindrà una reunió tensa i polèmica si ha de decidir la continuïtat de Laporta.

—**La culpa dels actuals mals del Barça és només del president?**

—A nivell esportiu, la responsabilitat és del president i de la seva Junta, per no haver actuat amb més contundència en la darrera temporada, veient que es podia reproduir el fracàs de l'anterior. Evidentment, la responsabilitat també s'estén al secretari tècnic, a l'entrenador i al conjunt dels jugadors. L'actitud d'algun dels jugadors no ha sigut la més ade-

quada. D'altra banda, penso que, a l'hora de fer balanç, certs mitjans no han valorat de forma justa el conjunt de la gestió a nivell esportiu, social i econòmic; és a dir, s'han centrat exclusivament en els resultats dels dos darrers anys.

—**La gent ha oblidat molt de presa que en tres anys es van guanyar dues lligues i una Champions?**

—La Junta de Laporta és la que en un període de cinc anys ha aconseguit més èxits esportius de la història del Barça. Dues lligues i una Champions en cinc anys significaria que el Barça hauria de tenir deu Champions i quaranta lligues. A més, el club ha guanyat prestigi dins i fora de Catalunya i avui és un símbol que atrau gent d'arreu del món. La gestió econòmica ha sigut excel·lent, fins al punt que l'any que ve el Barça es podria convertir en el primer club del món pel que fa als recursos econòmics. Tot això partint d'una situació de pràcticament fallida econòmica. Això és inqüestionable i és un mèrit de Laporta i de la seva Junta. A més, per primer cop en molt temps, els barcelonistes ens hem sentit orgullosos de la Junta directiva del Barça.

—**Els promotors de la moció de censura no ho veuen així. Qui són i què volen?**

—No sé qui hi ha darrere d'Oriol Giral, però ha afavorit o almenys ha coincidit amb els interessos de diversos sectors. Els uns perquè tenen ambicions de poder dins del Barça i els interessa afeblir la Junta i el president, els altres perquè no els perdonen la revisió del passat que s'ha fet. El "nunisme" ha estat present des del primer moment en les campanyes contra Laporta i ha volgut passar-li factura. Molts grups amb interessos econòmics veuen la Junta com uns nouvinguts i volen tornar a remenar les cireres. Això i el descontentament d'una part de la massa social pel fracàs esportiu dels dos últims anys han permès aixecar un estat d'opinió favorable al vot de censura.

—**Voleu dir que els més de vint mil vots contra Laporta són el fruit d'una campanya d'assetjament dels mitjans de comunicació?**

—La premsa ha estat una de les raons. Només cal seguir la infor-

mació donada per alguns diaris de Barcelona, els editorials, les entrevistes, sobre aquest afer. En canvi, no hi ha hagut un veritable debat en els mitjans de comunicació; és a dir, un cara a cara entre els promotors de la moció i la Junta per explicar les raons i la transcendència d'aquesta mesura excepcional. Els promotors s'han negat a un debat obert i han fet el seu discurs sovint amb la complicitat d'una part del periodisme esportiu, clarament hostil a l'actual Junta directiva.

—**Existeix una fractura irreconciliable en el barcelonisme que pugui afectar l'aspecte esportiu des del primer partit de la propera temporada?**

—No crec que hi hagi una fractura. Ara bé, hi ha un sector petit, però cridaner, que no perdonarà res a la Junta del Barça durant els propers dos anys. Des dels Boixos Nois, que han jugat molt fort la carta contra Laporta i han aplaudit el senyor Núñez, el seu gran protector, fins a altres que trauran mocadors i xiularan cada cop que el Barça no guanyi.

—**L'enemistat entre Laporta i Rossell ha creat una "tercera via" que supera la dicotomia dels darrers anys entre "nunistes" i "cruifistes"?**

—No sé exactament qui hi ha al darrere del senyor Rossell, però és perfectament possible que hi hagi un front contrari a l'actual directiva format per gent de procedència diversa. Sens dubte, el "nunisme" donarà suport a Sandro Rossell.

—**Què hauria de fer la directiva a partir d'ara, al vostre parer?**

—La directiva no ha de perdre els nervis. Ha de donar prioritat a construir un equip que sota el comandament de Josep Guardiola intenti aconseguir èxits esportius al més aviat possible. En aquesta situació, no es pot fallar la propera temporada. El Barça ha de guanyar alguna cosa i satisfer el soci més o menys empenyat. Cal també continuar en la línia de gestió econòmica i social que s'ha portat fins ara i, sobretot, evitar els incidents innecessaris pel que fa a les actituds personals.

Xevi Camprubi